

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21853/2023
15.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милош Савић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Дуња Бзенић, адвокат из ..., ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4076/22 од 25.04.2023. године, у седници одржаној 15.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4076/22 од 25.04.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4076/22 од 25.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 9653/2021 од 14.09.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је уговор о поклону закључен између ВВ, као поклонодавца и туженог као поклонопримца, оверен пред јавним бележником Данилом Дозетом из ... 21.01.2019. године без правног дејства у односу на тужилу за износ од 3.800 евра са каматом од 20.10.2016. године у динарској противвредности по средњем курсу НБС и за износ од 123.769,00 динара са законском затезном каматом од 26.12.2020. године, а који износи су потребни за намирење њених потраживања према ВВ по правноснажној и извршној пресуди Основног суда у Нишу П 1865/17 од 27.07.2020. године, те је обавезан тужени да трпи да тужилу може да намири наведено потраживање продајом непокретности која је предмет побијаног уговора и то: кп бр. .. градско грађевинско земљиште површине 677 м² и породична стамбена зграда број 1 на истој парцели површине 37 м², као и удео од 650/1544 на кп бр. .. градско грађевинско земљиште површине 1544 м², уписано у ЛН .. КО Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 106.010,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4076/22 од 25.04.2023. године, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), будући да из навода ревизије не произилази да постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити новог тумачења права. У конкретном случају се ради о парници ради побијања дужникових правних радњи, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева тужиле засноване су на примени одговарајућих одредби материјалног права и у складу су са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Поред тога, тужени уз ревизију није доставио пресуде из којих би произилазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Наводима ревизије оспорава се утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено по члану 407. став 2. ЗПП. Разлози ревизије се делом односе и на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради побијања дужникових правних радњи поднета је 14.05.2021. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 570.535,76 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано и новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**